

nhau về phương pháp chữa bệnh của Bà Lịch, những người làm công tác y tế có hiểu biết cũng đã suy nghĩ về phương pháp này.

Nhất là từ khi Bà Lịch chữa bệnh tại Bệnh viện Y học dân tộc tỉnh Tiền Giang đến nay đã trên 2 năm, chúng ta có điều kiện tìm hiểu phương pháp chữa bệnh của Bà thuận tiện hơn. Đúng là Bà Lịch đã dùng phương pháp bấm huyệt xem ra rất là đơn giản, có vẻ như qui loa hơi hợt nhưng thật sự đã chữa khỏi, chữa đỡ, làm thuyên giảm nhiều loại bệnh, đôi khi rất khó giải thích. Bệnh nhân rất tín nhiệm, ảnh hưởng lan rộng.

Ngày nay trước lời kêu gọi của đất nước, của Đảng, được sự quan tâm giúp đỡ, động viên của các đồng chí lãnh đạo tỉnh và ngành, Bà Lịch đã cống hiến thành công *một phần lớn* phương pháp của Bà giúp ích vào việc đào tạo thế hệ trẻ.

Đó là điều kiện tốt cho việc tìm hiểu, nhận xét, sử dụng phương pháp này một cách rộng rãi hơn. Trên cơ sở thực hành rộng rãi do tự mình làm, chúng ta sẽ có thể tổng kết rút ra những kết luận khách quan và xác đáng hơn. « Chưa làm thì đừng vội nói », câu châm ngôn đó luôn đúng với chúng ta. Chúng ta hy vọng rằng một khi phương pháp này đã có nhiều người nắm được rõ, được ứng dụng rộng rãi, công sức của tập thể sẽ đẩy mạnh việc nghiên cứu phương pháp này và làm cho nó trở thành một phương pháp chính qui hơn, sánh vai cùng các phương pháp chữa bệnh không dùng thuốc khác, tạo thành một sức mạnh tổng hợp trong việc chữa bệnh cho nhân dân, thực hiện tốt Nghị quyết của Đảng về công tác y tế.

*
* *

Bàn về đặc điểm của phương pháp, người quan sát kỹ sẽ dễ dàng nhất trí với nhau về ưu điểm của phương pháp độc đáo này. Nó có vẻ như rất đơn giản, dễ học, dễ làm, không tốn thuốc dù